

[Per Stig Møller]

andet sted end mod Europa i det næste århundrede, og det kan komme til at betyde, at den kunstige skillelinje midt ned gennem Europa bliver interesseløs og udvisket. Det vil stille krav til Europa om mere samdrægtighed og mere samarbejde, hvilket jo er blevet fremmet af EF-pakken og af det samarbejde, der finder sted på det udenrigspolitiske område. Det vil også blive fremmet gennem de tættere kulturelle kontakter Europarådslandene imellem samt mellem disse og de europæiske lande uden for Europarådet, som Europarådet formentlig snart vil lægge op til.

Vor politik må gå ud på at fremme afviklingen af den historisk betingede, men også forældede opdeling af Europa, alt imens vi som en lille, selvstændig, demokratisk kulturnation må vise forståelse for andre små kulturfolks ønske om at indrette deres tilværelse, som de selv ønsker den indrettet.

Vejen mod fred i verden forudsætter mere end nogen sinde respekt for retten til at være forskellig og friheden til at udvikle denne forskellighed, ellers hersker fortsat jungleloven, og ellers sidder retten stadig i bøssemundingen. Det kommer der kun undertrykkelse og krige ud af. Vor udenrigspolitik må gå ud på at støtte og fremme alle bestræbelser på at dementere dette maoistiske magtsprog, og med det intensiverede udenrigspolitiske samarbejde i EF har denne linje fået større vægt i verdenspolitikken, ikke mindst i FN, hvor De Tolv har fået en vægt, ingen af De Tolv havde før. Her vil vi sammen med de andre nordiske lande og sammen med de 11 andre fra EF kunne medvirke til at fremme den forståelse for menneskerettighederne og respekt for friheden, der skal og bør være ledetråden i dansk udenrigspolitik.

Nu har vi så været verden rundt og må tilbage til de hjemlige farvande. Eller som hyrdinden sagde til skorstensfejeren, da han havde fået hende op på taget: »Nu har jeg fulgt dig ud til den vide verden. Nu kunne du da gerne følge mig hjem igen, dersom du holder noget af mig.«

Og selvfølgelig holder jeg da af hr. Lasse Budtz, som har drejet debatten ind på flådebesøgene i danske havne i stedet for at holde den til udenrigsministerens oplysninger om den udenrigspolitiske situation. Han har såmænd oven i købet fremsat et dagsordensforslag, men jeg holder nu ikke så meget af hr. Lasse Budtz,

at jeg kan stemme for det. I stedet for må jeg sige som skorstensfejeren til hyrdinden, efter at de var kommet ned igen: »Se, så langt kom vi. Da kunne vi have sparet os den ulejlighed.«

Da vi lægger vægt på, at Danmark i denne sag optræder solidarisk med andre NATO-lande – ikke mindst Norge, der har udtrykt samme interesse som Danmark for at sikre fortsat tilstedeværelse af vore allieredes skibe i vore farvande – skal jeg på regeringspartierne vegne fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet Folketinget bekræfter Danmarks politik om atomvåbenfrihed, der har været gældende siden 1957, hvorefter atomvåben under de nuværende omstændigheder ikke accepteres på dansk territorium, herunder landområder, farvande og havne, pålægges det regeringen at orientere andre stater om denne danske holdning.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 72).

Jeg skal opfordre til, at alle de partier, der står bag Danmarks medlemskab af NATO, tilslutter sig denne dagsorden.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Der er stillet følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Jeg skal også lade dette forslag om motiveret dagsorden indgå i de videre drøftelser.

Gert Petersen (SF):

Denne debat finder sted under lidt specielle omstændigheder. For det første drøfter et folketingsudvalg – i hvert fald flertallet – hvordan vi skal udforme en irettesættelse af udenrigsministeren for hans tilkendegivne foragt for parlamentariske principper. For det andet giver udtalelser, som statsministeren fremkom med for nogen tid siden i fjernsynet, anledning til at formode, at den amerikanske ambassadør vil udskrive valg her i Danmark, hvis et bestemt forslag vedtages i Folketinget. Det kommer jeg tilbage til.

Først nogle bemærkninger om nogle af de problemer, vi oplever i verden omkring os, og som vi må tage stilling til.